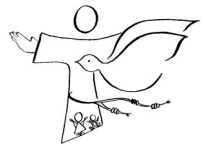

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Kovo 2 d. Kaune, svečių namuose „Domus Pacis“ vyks Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino **VII Nacionalinis ugdymo seminaras**, skirtas išsamiai Nacionalinio statuto analizei. *Dalyvavimas seminare privalomas regioninių ir vietinių brolių ministrams (jiems negalint, turi atvykti viceministrai), regioniniams ir vietiniams ugdymo magistrams bei sekretoriams.* Šitie mokymai yra naudingi ir būtini kiekvienam sąmoningam Ordino nariui, todėl šiemet sudarome galimybę nacionaliniame ugdymo seminare dalyvauti visiems norintiems pasauliečiams pranciškonams. Registracija vyksta per regioninius ministrus, kurių prašome iki vasario 22 d. el. paštu: ofs.lietuvoje@gmail.com atsiųsti savo regiono atstovų sąrašą. Seminaro dalyviams numatyti bendri pietūs (prašome prisidėti 4 Eur auka ir skanėstais prie kavos).

Kviečiame OFS brolijas ugdymui įsigyti Šventojo Tėvo Pranciškaus apaštališkąjį paraginimą „*Gaudete et Exsultate*“ apie pašaukimą į šventumą šiuolaikiniame pasaulyje. Vieneto kaina – 2,5 Eur. Norinčius prašome kreiptis el. paštu: ofs.lietuvoje@gmail.com.

Vilniaus Šv. Pranciškaus ir šv. Bernardino brolija organizuoja atvirą penkių susitikimų ciklą „Pasikalbėjimai apie praktinę ekologiją“. Susitikimai vyks sausio 30 d., vasario 13 d., vasario 27 d., kovo 13 d. ir kovo 27 d. 19 val. Bernardinų parapijos salėje (Maironio g. 10). Programoje kviestinis svečias ves praktinį užsiėmimą, kurį pratęs bendra malda, „Laudato si“ skaitymas ir dalyvių diskusija, kaip savo kasdieniame gyvenime galime labiau rūpintis mūsų bendraisiais namais. Pirmajame susitikime chemikė Rasa Mačiulionienė OFS pamokys, kaip nesunkiai pasigaminti ekologišką kūno kremą ir kvapnų muilą namuose.

KONTAKTAI

El.paštas: ofs.lietuvoje@gmail.com; internete – www.ofs.lt; [facebook.com/ofs.lt](https://www.facebook.com/ofs.lt)

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė **Virginija Mickutė** OFS (8 682 18060; o_virgute_yra@yahoo.com)

Nacionalinis viceministras **diak. Nerijus Čapas** OFS (8 650 26814; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė **Monika Midverytė** OFS (8 678 22052; monikaofs@gmail.com)

Nacionalinė sekretorė **Nijolė Raudytė** OFS (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinė ekonomė **Natalija Verbickienė** OFS (8 683 51789; natalija.verbickiene@gmail.com)

Nacionalinė broliška vadovė **Ilona Keruckienė** OFS (8 601 87818; ilonakeruckiene@gmail.com)

Nacionalinė Jaupra prezidentė **Karolina Sutkutė** (8 690 39722; sutkute.karolina@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Antanas Blužas** OFM (8 698 05526; antanasofm@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Piotr Strocen** OFM Conv (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Telšių regiono – **Rimantas Radzevičius** OFS (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)

Panevėžio regiono – **Rasa Mačiulionienė** OFS (8 656 61786; rmaciul@gmail.com)

Vilniaus regiono – **Algimantas Andziulis** OFS (8 614 50935; algandziulis@gmail.com)

Kauno regiono – **Marijona Sinkevičienė** OFS (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)

Vilkaviškio regiono – **Rolandas Rudzevičius** OFS (8 633 83213; rudzevicius@gmail.com)

Šiaulių regiono – **Gražina Stravinskaitė** OFS (8 612 51367; strasile@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 63 (2019 m. vasaris)

1979 m. lapkričio 29 d., šventasis popiežius Jonas Paulius II paskelbė šv. Pranciškų Asyžietį „visų, besirūpinančių ekologija, dangiškuoju globėju“.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Kad geranoriškai būtų priimamos prekybos žmonėmis, prievartinės prostitucijos ir smurto aukos.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už kapitulą Argentinos nacionalinėje brolijoje ir brolišką-pastoracinį vizitą Baltarusijos nacionalinėje brolijoje. „Tėve mūsų...“

* Už Pranciškoniškosios šeimos socialinę akciją „Well4Africa“ ir visus jos geradarius. Už kovo 2 d. Kaune vyksiantį Nacionalinį ugdymo seminarą.

UGDYMO MEDŽIAGA

Tema: „EKOLOGINIS ATSIVERTIMAS“ – PAŠAUKIMAS IR MISIJA

Generaliniai OFS ir Jaupra dvasiniai asistentai tęsia ciklą tema „Gyventi pranciškoniška charizma šiandienos pasaulyje: 40 metų po Seraphicus Patriarcha“. Išvalgomis apie ekologinį atsivertimą kaip pasauliečių pranciškonų pašaukimą ir misiją dalijasi generalinis dvasinis asistentas br. Pedro Zitha OFM.

Ižanga. Tinkamiausias būdas pagrįstai argumentuoti ekologinio atsivertimo būtinumą yra ne tik pasakyti, kaip ir kada žmogus turi pakeisti savo požiūrį į kūrinių, bet ir pakviesti jį atidžiai stebėti aplinkos pokyčius, per kuriuos, regis, motina Žemė kreipiasi į žmogaus širdį ir ragina jį susimąstyti apie savo priklausymą kūrinių ir visų kūrinių tarpusavio priklausomumą.

Mūsų bendra kilmė. Žmogus ir visata yra du vienos kūrinių aspektai, turintys tą pačią kilmę, Dievą Kūrėją. Šiuolaikiniame pasaulyje žmogus skendi vartotojiškume, materializme ir savanaudiškume, todėl atrodo, kad beveik pamiršo šią tiesą, ir tampa sunku kalbėti apie visatą, galvojant apie naudą visai kūrinių. Kalbant apie ekologiją, svarbu žinoti faktą, kad visi sukurti dalykai būtini visų gerovei, ir tik sužinojęs šią tiesą žmogus gali išgirsti visatos šauksmą. Žmogus, protingas gyvūnas, turi atsakomybę įsiklausyti, įvertinti savo ryšį su kūrinių ir nuolankiai bei nuoširdžiai suprasti mūsų tarpusavio priklausomumą, niekada nepamiršdamas fakto, kad „*Žemę ir visa, kas joje, Dievas paskyrė visų žmonių bei tautų naudojimui*“ (*Gaudium et Spes* 69). Svarbu, kad jis niekada nepamirštų, kad jam duotas protas, todėl jo užduotis sužadinti savyje gyvą ir sveiką dėmesį rūpinimuisi kūrinių. Deja, ypatingai paskutiniaisiais šimtmečiais, žmogaus požiūris į aplinką tapo nusistatymu prieš kūrinių, visiškai pamirštant abipusiškumą, bendros kilmės suvokimą ir svarbų faktą, kad žmogaus ir visos kūrinių sukūrimas buvo Dievo meilės veiksmas. Atrodo, kad žmogus, kuris, yra vienintelė protinga būtybė iš visų kūrinių, pasinaudojo jam duotu protu, kad išsisuktų nuo kūrinių saugojimo, kuris yra Dievo jam patikėtas įpareigojimas, ir pereitų prie jos išnaudojimo, pažeisdamas pradinį ir labai svarbų vienybės ir tarpusavio priklausomybės ryšį. Norėdamas išspręsti šią problemą žmogus privalo paklausti savęs, kodėl Dievas patikėjo jam viską, ką sukūrė.

Pamirštas pašaukimas ir misija. Kai Dievas sukūrė visatą, Jis davė žmogui misiją saugoti ją arba, kalbant Šventojo Rašto žodžiais: „*VIEŠPATS Dievas paėmė žmogų ir apgyvendino jį Edeno sode, kad jį dirbtų ir juo rūpintųsi*“ (Pr 2, 15). Tačiau, po nuopuolio, pasidavus žalčio apgaulėi, žmogus pamiršo šią misiją, ir tai persidavė Adomo palikuonims, Kainui ir Abeliui. Deja, atrodo, kad net šiandien žmogus pamiršta savo misiją ir dažnai naudoja Kaino atsakymą Dievui, paklaususiam, kur jo brolis: „...*Argi aš esu savo brolio sargas!?*“ (Pr 4, 9).

Žmogus ne tik naikina aplinką, bet ir dažnai atsisako savo atsakomybės 2 globoti, rūpestingai prižiūrėti ir saugoti Dievo kūrinius. Atrodo, kad žmogus

niekada nesuprato ir iki šiol nesupranta, kad aplinka skirta jo gerovei ir naudai. Nesibaigiantys baisūs karai bei aplinkos tarša išsivysčiusiose ir besivystančiose šalyse verčia atsiversti Šventojo Rašto (Pr 3,1-24) istoriją apie Adomo ir Ievos nepaklusnumą bei Kaino broliškos meilės trūkumą ir pavydą Abeliui (Pr 4, 3-16). Liūdna, kad ir šiandien žmogus nesimoko iš savo praeities ir toliau pamiršta savo misiją, kurią jam patikėjo pats Dievas (žr. Pr 2, 15). Tačiau svarbu paminėti, kad tarp daugybės žmonių, blogai besielgiančių su kūrinių, yra ir kitokių, turinčių „Nojus“ nusistatymą (žr. Pr 6-9), kurie vis dar stengiasi daryti gera ir rimtai įsiklauso į žmonių agresijos sunkiai sužeistos motinos Žemės šauksmą.

„Dar vienas sveikintinas ženklas – tai augantis dėmesys gyvenimo kokybei ir ekologijai, ypač labiau išsivysčiusiose visuomenėse, kur žmonių lūkesčiai mažiau siejasi su išlikimo problemomis, o daugiau – su paieškomis, kaip pagerinti bendras gyvenimo sąlygas. Ypač reikšminga tai, kad naujai atbunda etiniai gyvybę liečiančių klausimų apmąstymai. Bioetikos atsiradimas ir vis platesnis jos vystymasis skatina daugiau apmąstymų ir dialogų etikos klausimais, tarp jų ir pamatiniais su žmogaus gyvybe susijusiais klausimais, tarp tikinčiųjų ir netikinčiųjų, taip pat tarp žmonių, išpažįstančių skirtingas tikybas“ (*Evangelium Vitae*, 27).

Ekologinis atsivertimas. Problema susijusi su klimato kaita, visiškai akivaizdi pastaraisiais metais, įkvėpė daug mokslininkų ieškoti tinkamiausių individualaus ir kolektyvinio šio reiškinio supratimo būdų, kad visi suprastų, kas mūsų laukia, jeigu žmogus kuo skubiau nepakeis savo santykių su aplinka. Daug ir įvairiais požiūriais kalbama ir rašoma apie kūrinius, bet šiame procese trūksta visiško žmogaus atsivertimo supratime, kas vyksta su mūsų motina Žeme. Atsirado daug iniciatyvų, pavyzdžiui, „Pasaulinė maldos už rūpinimąsi kūrinių diena“, įsteigta 2006 metais, minima rugsėjo 1 dieną: tai bandymai kreiptis į visus geros valios žmones, politinėse ir religinėse sferose, ir įdiegti tikrą, rimtą ir nuoširdų įsipareigojimą rūpintis kūrinių. Deja, daugelis vis dar abejingi ekologinio atsivertimo idėjai.

Savo laiku Asyžiaus neturtėlis ne tik atsivertė ir pakeitė savo gyvenimo būdą, susitelkęs į Dievo sekimą ir Jo griūvančios bažnyčios atstatymą, bet ir ėmė ugdyti savo širdyje gilų dėmesį ir meilę motinai Žemei. Kai kurie jo amžininkai manė, kad jis išprotėjo, ir jo santykiai su gamta išpūsti, bet šventasis Pranciškus jau tada suprato kūrinių svarbą bei neišardomą ir esminį ryšį tarp kūrinių ir žmogaus gyvenimo. Todėl Pranciškus Asyžietis ir šiandien įkvėpia mus ekologiniam atsivertimui, nes jo ryšio su kūrinių pavyzdys yra tikras ir konkretus mokymas, o *Kūrinių giesmė* atskleidžia, kaip šiuolaikinis žmogus turi suvokti ir vertinti kūrinių: „*Būk pagarbintas, mano Viešpatie, per sesę Žemę mūsų motiną.*“ Per motiną, kuri turi būti mylima, nes ji išlaiko mus, per motiną, kurios šauksmas turi būti girdimas, nes tai motinos, kuri visada pasirodys atiduoti gyvybę už savo vaikus, šauksmas. Nemylint to, ką Dievas mums tiesiog padovanojo, sunku kalbėti apie ekologinį atsivertimą. Visų pirma turime suprasti, kad Dievas patikėjo mums motinos Žemės priežiūrą iš meilės, nes Jam pačiam patiko viskas, ką Jis sukūrė, „*ir Dievas matė, kad tai gera*“ (Pr 1-2). Jeigu kūriniai ir Žemė yra geri ir patikėti mums mūsų labui, jais reikia rūpintis ir mylėti juos, kad jie visada būtų geri, gražūs ir nauji žmonijos gerovei dabar ir ateityje.